

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložil(a) student(ka): **Jana Hušková**

Název práce: **Youth International Party v kontextu disentu šedesátých let v USA**

Vedoucí práce (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):

Jana Sehnálková

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Cílem práce je popis a analýza činnosti skupiny zvané Youth International Party (YIP) a definovat její postavení v rámci amerického disentu 60. let 20. století. Autorka si klade následující cíle:

- jak skupina YIP ovlivnila průběh protestů v Chicagu a následný politický proces
- jaký byl vztah skupiny k médiím a jak se prezentovala skrze sdělovací prostředky
- měla skupina YIP vážné politické cíle nebo byla založena spíše na recesi

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Autorka pracuje s jasně vymezeným tématem. V práci postupuje chronologicky – sleduje vývoj skupiny Youth International Party od jejího založení, přes její klíčovou roli během sjezdu Demokratické strany v Chicagu až po její postupný úpadek. Při analýze činnosti YIP pracuje jak se sekundárními zdroji, jež pomáhají celé téma zasadit do širšího kontextu občanských nepokojů a protestů šedesátých let 20. století, tak i s primárními zdroji – texty hlavních aktérů YIP a také dobovým zpravodajstvím z období hlavní činnosti skupiny. Autorce lze vytknout, že v přehledu literatury v případě některých uváděných zdrojů chybí odkazy na bibliografické citace.

V úvodu práce autorka uvede čtenáře do kontextu – popisuje společenskou atmosféru v 60. letech 20. století – odcizení mladé poválečné generace, boj za občanská práva, boj proti chudobě a válce ve Vietnamu. Dále se podrobně věnuje zakladatelům YIP a cílům, s jakými YIP založili. Dále pak detailně analyzuje činnost YIP a soustřeďuje se na její aktivity během sjezdu Demokratické strany, kdy na sebe YIP strhla asi největší pozornost.

Autorka dochází k závěru, že YIP vznikla s cílem zorganizovat protesty zábavnou formou – tím se také vymykala dosavadním protestním skupinám, které víceméně používaly tradiční metody protestu. V závěru (s. 36) autorka píše, že „jejich způsob protestu byl většinou pouze recesistický, v krajních případech lze říci i nihilistický“. Recesí chtěla YIP oslovit skupiny, které se doposud politickým aktivitám vyhýbaly – zj. mládež, která preferovala alternativní způsob života. YIP se tak zaměřila především na undergroundovou a hippies kulturu a snahu o jejich začlenění do disentního protiválečného hnutí, což se jí ale příliš nepodařilo. Na rozdíl od dalších protestních skupin neměla YIP nijak propracovanou členskou základnu. I přesto, že se vůdci skupiny pokoušeli o politickou agitaci, i přes netradiční cesty, které volili, se jim nepodařilo undergroundovou mládež oslovit – o politiku mezi nimi prostě nebyl zájem. Nečitelnosti YIP také přispěl fakt, že její politické cíle nebyly nijak konkrétně formulovány, jak autorka vyvozuje ze své analýzy (s. 35). Na rozdíl od jiných disentních skupin nezformulovala YIP žádné programové prohlášení.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Po jazykové stránce je práce na velmi dobré úrovni – jen místy se objevují drobné překlepy či nepřesné formulace. V abstraktu např. autorka píše, že „Sjezd Demokratické strany v Chicagu v srpnu 1968 se měl stát hlavní (sic) objektem“, na s. 8 „USA byla interpretována“. Na s. 8 se také uvádí, že „v koloniální době mohly disent představovat různá povstání proti vládám jednotlivých států“ – autorka má zřejmě na mysli vedení jednotlivých kolonií. Na s. 9 autorka zmiňuje významné výdobytky boje za občanská práva – vynechává však legislativu, která byla pro hnutí za občanská práva klíčová – např. Zákon o občanských právech či Zákon o volebních právech. V historickém diskursu chvílemi odbíhá od tématu a místy příliš zobecňuje některé historické události. Při zmínce SNCC na s. 17 by bylo vhodné uvést, co tato zkratka znamená. Na s. 22 pak autorka píše, že SDS se vyvinula z mládežnické odborové organizace. „Odborová organizace“ není úplně přesný popis. Původní League for Industrial Democracy byla pokrokařskou, levicově orientovanou skupinou, která měla za cíl odbory propagovat. Na s. 25 autorka píše o smrti (zastřelení) Deana Johnsona, aniž by specifikovala, jaký význam to mělo pro aktivisty a jak to souviselo s Yippies. Na s. 32 je Allen Ginsberg označen za jednoho z vůdců YIP, přesnější by ale bylo jej označit za jednoho z aktivistů podporujících aktivitu YIP.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Autorka dle mého názoru odpovídá na všechny otázky, které si klade v úvodu práce. Práce úspěšně představuje jednu z nejznámějších (byť ne nejvlivnějších) protestních skupin 60. let. V textu chybí zasazení YIP do ideologického kontextu – skupina prosazovala marxistické vidění světa a užívání omamných látek. Vlajka YIP dokonce nesla symbol rudé hvězdy a marihuanového listu. Abbie Hoffman, jehož dílo asi nejvíce dává nahlédnout do ideologického pozadí YIP, např. prosazoval eliminaci západních forem vlády, a to zj. v USA. Ve své knize *Woodstock Nation: A Talk-Rock Album* např. napsal: „We shall not defeat Amerika by organizing a political party. We shall do it by building a new nation – a nation as rugged as the marijuana leaf.“

Zajímavý aspekt YIP představuje především využití médií, kterému autorka věnuje velký prostor. Prostřednictvím médií se myšlenky aktivistů měly dostat do povědomí široké veřejnosti, kterou by jinak nikdy nenapadlo vůbec uvažovat o radikálním politickém chování nebo undergroundu jako o možném životním stylu. YIP se tak stala příkladem toho, jakým způsobem narůstal vliv masových médií. Yippies se je naučili ovládat a skrze média komunikovali své poselství.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

- Na s. 2 tvrdíte, že skupina YIP zasáhla i do následného politického procesu v podobě výsledku prezidentských voleb. Co přesně jste měla na mysli? Jak přesně YIP zasáhli do výsledku prezidentských voleb?
- Jakým způsobem YIP zapadala do hnutí Nové levice?
- V průběhu festivalu hrozili YIP různými akcemi, které měly narušit průběh sjezdu Demokratické strany – např. sypání LSD do nápojů delegátů či zamoření vodních zdrojů LSD. Mohly být tyto hrozby brány vážně? A pokud byly – jak na to reagovaly bezpečnostní složky?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Práce Jany Huškové vyhovuje požadavkům kladeným na bakalářské práce. Proto ji navrhuji k obhajobě s výslednou známkou **výborně**.

Datum: 25. srpna 2013

Podpis: Jana Sehnálková

Pozn.: Hodnocení píše k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo příložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.